

Pismo otwarte i zamknięte

Pisma otwarte (*litterae pattentes*)

Cechuje je wola publikacji nadawcy, który zamierza dotrzeć do szerokiego grona odbiorców (upublicznić treść) przy czym może wskazywać na pojedynczego adresata. Jeśli pismo takie zawiera dodatkowo środki uwierzytelniające, wówczas zmienia się ono w kierunku dokumentu ustanawiającego prawo (zachowując podstawowe formy pisma).

Stosowanie takich form przez rządzących (urzędy) ogranicza się do sytuacji nadzwyczajnych, krytycznych (np. prośba o pomoc wobec zagrożenia)

Pisma zamknięte (*litterae clausae*)

Pisma, których wola nadawcy jest dotarcie do ściśle określonego adresata (grupy osób), która ma otrzymać polecenie, wiadomość lub raport, jednakże bez stanowienia prawa.

Brak tutaj oczywiście wszelkich cech uwierzytelniających dokumentu, jak np. pieczęci.

Kwestia technicznego zamknięcia pisma przez np. zapieczętowanie go, lub też pozostawienie otwartym nie jest rozstrzygająca dla rozróżnienia pomiędzy pismem otwartym, a zamkniętym.